

EL POBLE CATALÀ

Director: PERE COROMINAS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
EST. 16 - TELEFON 2298

ANY XIII. NÚM. 3930

BARCELONA, DILLUNS 10 DE GENER DE 1916

UN NÚM. 5 CÈNTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA
EST. 16. TELEFON 2298

L'ANTICATALANISME

Les paraules dites dissabte al vespre en el miting de l'Associació Popular Republicana del Camp de Grassot pel nostre amic Enric Vila, merescueren del públic unes demostracions d'aprovació força significatives.

Les seves protestes contra l'interès de la Lliga en presentar al partit radical com a sistemàtic enemic de Catalunya, foren aplaudides entusiàsticament pel nombros auditori, compost en sa majoria d'elements radicals que se sentien indignats en la seva consciència de catalans, davant de l'insult que l'ellen contra ells els monopolitzadors de l'amor a la nostra terra.

Si no tinguéssim tota la llarga sèrie de fets que demostren des de molts punts de vista la falsetat interessada d'aquella suposició de la Lliga, seria ben eloqüent la sola resposta a que ara fem referència.

Amb unes i amb altra queda ben patentitzat que la plataforma en que's mouen nerviosament els regionalistes no és més que un pretext per a veure si encara poden influir a l'opinió conquerint-se davant d'ella una preferència que no poden justificar amb cap ideal polític.

Nosaltres que hem anat a la coalició amb els radicals convençuts de que amb això no havíem d'abdicar de cap dels nostres ideals nacionalistes i de que anàvem a contribuir eficaçment a la major prosperitat de la política netament catalana, no podem permetre que prosperi l'equívoc malèvol amb que la Lliga pretén mantenir a l'opinió contra les esquerres catalanes.

No podem permetre-ho per que això és jugar indignament amb el nom de Catalunya i amb el respecte degut als nostres ideals autonomistes i per qu'és venir a sentar la conclusió, greusíssima per al pervindre de la vida política del nostre poble, de que l'aspiració als nostres drets col·lectius és patrimoni exclusiu d'un agrupament

d'interessos i de classe, desvinculat per complet de les idealitats i de les corrents diverses que amb llur varietat i adreça llur contraposició formen conjuntament l'ànima i la vida d'una nacionalitat. Nosaltres, i amb nosaltres els radicals, ens oposem a més a més a aquesta asseveració de la Lliga, per que, com hem dit, és una martingala de tàctica que va encaminada a desacreditar-nos indegudament davant els sentiments patriòtics del poble català.

No's hem de seguir per aquest camí, ni els hem de correspondre en aquesta provocativa actitud, per que, además, ajudariem, si així ho fèssim, a sostenir l'única raó en que's vol aguantar la Lliga per a seguir el seu paradoxal domini de dreta en un poble eminentment liberal i en les corporacions i les comarques en que no mes compta per la minoria la seva representació.

La Lliga compta amb aquest tòpic de l'anticatalanisme de les esquerres per a mantenir l'apoi que l'opinió no li donaria si s'hagués recomenat únicament pel sentit conservador que té i que ni tan sols gosa a confessar i a atribuir-se.

Si els republicans donguéssim ocasió a que poguessin afermar-se en les seves propagandes, no fariem res més que assegurar i fomentar encara més els predominis dels nostres adversaris, en greu perjudici de les aspiracions socials i polítiques de les democràcies catalanes, la satisfacció de les quals depen de l'obra de govern que han de realitzar els partits d'esquerra.

I fariem quelcom més greu. Contribuiríem a l'obra antipatriòtica de la Lliga d'establir a Catalunya els termes d'una anormalitat política, d'una qüestió previa en la vida i les relacions dels partits, que si la seva persistència pot afavorir l'interès privat de la capella que hi surti guanyant, l'interès públic de Catalunya hi resta esclavitzat sota l'estèril lluita del proselitisme partidista.

CARNET

Visió

Al pujar de sopar, he trobat el mariner de guarda abocat a la borda. La nit es ja feta i jo n'he vist poques de tan fosques. El mariner s'adona de mi i em diu: Vinguí i miri al fons; ja es veu l'altre barco.

Els meus ulls no saben mirar en la immensitat i vaguen indecisos i no saben veure això que els ulls del bailet veuen sense esforç. Han de transcorrer uns minuts per ovirar, allà, al lluny del lluny, una petita llumeta que s'encén i s'apaga, belligadissa, com una llumeta.

Entre tant la nova s'ha espargit per borda, i no per ésser esperada ha causat menys emoció. El llum ha pres fixa primera, s'ha anat engrandint i centuplicant se poc a poc i abans de vint minuts, passava pel nostre costat a menys de dos cents metres de distància. L'hermos vaixell de la mateixa companyia l'infanta Isabel de Borbón. Les màquines han—per un moment—casí parat la marxa i això ha fet que aquest fos més llarg.

Tot el passatge es a la borda. Les banderes se saluden i les tripulacions se donen mutuament les bones festes. Dé la gent de tercera surt un avís, unànim, llasimós i feridor dirigit a la gent de l'altre barco. On aneu, infelissos? criden una amb tota la força de la veu. Aneu a la fam i a la misèria, diuen a ple pulmó uns altres, i les contestes, queus arriben semblen que l'avis ha produït ansació en l'ànim d'aquells germans nostres, tan plens d'illusos, perquè les veus son més apagades ara que les que han començat a parlar desitjant-nos, bon viatge.

Les sirenes dels dos vaixells han apagat la cridoria, les màquines han reprès la seva marxa habitual i a mida que s'han anat separant el silenci s'ha fet més complet. Nosaltres que hem contemplat la escena murt, sentim una pena immensa davant dels il·lusos que no arribaran a realitzar-se i que marxen químicament vers lo desconegut, en la coberta del transatlàntic.

Alg' tènues els cris que han sortit del nostre barco. Jo crec que estan molt posats en raó. Segurament que ells els afiliran la fe en el país on van i la esperança del seu proper millorament, però els prepararan millor per a emprendre la forta lluita que dintre pocs dies tindran de començar i els serà així més fàcil sortir vencedors en ella.

Sis anys ençà jo també vaig sentir-los aquests avisos. I ells m'orientaren en els primers dies de ma vida americana.

CIAO.

ANGOIXA

Les classes productores reunides en el Govern civil han regonegut el problema plantejat per l'encariment dels queviures. Així d'una nota oficiosa i encara que la declaració és bon zic tardana ens en podem ben alegrar perquè ara si que anirà de debò a cometre la solució de tan magne problema. Perquè la declaració feta pels representants de les classes plutocràtiques és de remarcar per l'importància que encloïa en el moment present en que les lluites socials estan plantejades en termes d'un exacerbament agut que evidencia d'una manera pal·lesa el malestar que hi ha entre les classes treballadores, la vida de les quals se fa poc menys que impossible pel repetit ajornament de l'adopció de les reformes econòmiques base i fonament de la solució d'aquell greu problema.

Durant aquests quinze mesos que la guerra va cursant sense interrupció i malgrat lo que oficiosa s'ha dit en contra, tot s'ha anat apujant en forma desmesurada. No han sigut solament els queviures, la propietat urbana, sense que res ho justifiqui, incessantment apuja les seves rendes, tots els articles de fabricació nacional, quines primeres matèries s'elaboren aquí, també han sofert una pujada totalment fora de lloc; en una paraula, la vida en general s'ha anat encarint en termes veritablement alarmants que han portat l'angoixa a les llars humils dels nostres obrers i a les modestes de la nostra classe mitja que es veuen envoltades en la més pavorosa de les situacions, si els poders constituits no acorden amb mides pràctiques que se surtin de la vulgaritat de reunions i notes oficioses que sols demostren bons propòsits, però res de pràctic. No és hora ja d'entendre's en cercar solucions; aquestes son ja ben conegudes i les dictades pels dements consultats deuen ésser portades a la pràctica pels governants sense atenuacions, energicament, esmicolant sense escrúpols petits interessos creats de mals patriotes que escauden en les difícils circumstàncies que travessen no duden ni tuben en empijorar la situació contribuint a fer creixer l'angoixa que trasbalsa tota la vida ciutadana, amb tal de que el seu negoci sigui una mica més lucratiu. Ja sabem que aquest instint és tan humà que és precís comptar-hi, quan se travessen situacions com la actual; però els governants tenen una grossa responsabilitat en que aquells procediments hagin arrelat d'una manera sencillament intolerable portant la misèria a moltes llars i creant un estat d'opinió, que a no trigar gaire, haurà d'esclatar forçosament per a acabar amb tots els abusos que han contribuït a l'encariment desmesurat de la vida en tots els seus diversos aspectes, i també ha hagut d'ésser Catalunya, com en tantes altres coses, la que dongués la veu d'alerta contra aquest malestar que està a punt d'esclatar i que planteja en el terreny de la lluita de classes la seva solució, ja que les poders públics persistentment se han negat a escoltar els clams de la representació popular que no feia altra cosa que recullir, com era el seu deure, els batecs del poble frívol de garantir la llur pròpia existència.

De l'U.F.N.R.

En honor don Vila

Isidre passat va tenir lloc a la societat «Esquerra de l'Aixample» una solemnitat de teatre en honor del nostre estimat amic el regidor del districte IV, Enric Vila.

Es posà en escena el celebrat drama d'en Pitarra «El Liri d'Aigua» que fou magníficament interpretat per les senyores Escrivà, Portabella i Per i els senyors Pueyo, Terrats, i Prats.

La nena Per cantà al final un escollit programa de cançons que merescueren entusiastes aplaudiments de l'auditori.

El senyor Vila que assistí a la festa fou rebut per la Junta Directiva de la entitat a la que agrai aquell l'atenció de que era objecte així com als interpretés de l'obra representada a tots els quals s'ofertí en la gestió del càrrec a què ha sigut elegit.

La Diputació

BORSA DEL TREBALL

El moviment de les operacions realitzades per la Borsa del Treball durant els mesos de desembre de 1915, és el següent: Demandes de treball: 845. Ofertes de treball: 348. Col·locacions: 318.

La divulgació de la premsa catalana, és el fonament de la nacionalització de Catalunya. EL POBLE CATALÀ és el pi capritual de tot bon català.

LA TOURNÉE DE LUCIEN GUITRY

SAMSON

Al Teatre Novitats

El banquer Salamanca era un home extremadament fredoluc. Havia probat tota mena de pells i d'abrics i de cap manera podia fer-se passar la fred. Quan vet-aquí que una vegada a l'entrar al Teatre Real amb les mans balbes i amb el cor tremolós d'esgarriances va quedar-se sorprès de veure les dames mostrant els seus escots esplèndids i els carnosos braços sense un pensament de roba.

—Ja ho tinc, va dir a un amic. L'any que ve em faig fer un abric de pell de dona.

Ahir a la nit al Novitats van fracassar les pells de dona. La prudent calefacció que l'empresa ha instal·lat per a que no diguin és veritat que no ofèn. Així és que els abrics varen enflar-se de la faldà cap amunt i la suau exuberància de les toilettes de gala quedà colgada sota la forra dels abrics. Anem a dir que en Battistini se n'havia dut al Liceo una part de l'homenatge companyia de la nit avans.

També! Pobre Viudo de'n Rusiñol ens havia privat d'una part selecta del sexe fort. Duenen que n'hi havia per llogar-hi cadires. El cas és que'n Lucien Guitry devia preguntar si aquí també ens trovem en guerra perquè el nostre jovent semblava allunyat per una fulminant mobilitació.

Algú optimista dels que no's donen deia que'l Teatre té la culpa de tot, i és tant sord el Novitats! La gent s'hi cansa d'escoltar debades. I aquesta gent parla un francès tant francès...

Samson és una comedia d'Henry Bernstein estrenada per Guitry en el Theatre de la Renaissance a l'any 1907. Pel meu gust és una obra més ponderada i ben teixida que la de la nit avans. Tant l'exposició com l'acció escènica s'hi desenrotllen amb ma de mestre. Els procediments son adequats i justos, els efectes s'hi destaquen nitidament, el nervi dramàtic queda descarnat de tota polpa inútil.

Substancialment el conflicte humà és el mateix que en «La Griffe». Un home fort que té un punt flac en la seva estructura sentimental, l'amor a una dona que no és de la seva edat o de la seva condició, és atacat terriblement per aquesta falta de la seva armadura i brega durant tota l'obra contra un destí que sembla fatal: la diferència consisteix en que Cortelon no arriba a posseir l'amor de Totó, i Brachart acaba per enamorar a Anne Marie. Però l'obra acaba tràgicament pel lluitador en «La Griffe» i victoriosament en Samson. La diferència no té res que veure amb l'art: hi haurà qui trovi més teatral lo primor, a mi me sembla més difícil i ponderat lo segon.

Jacques Brachart, home d'obscure origen, que ha estat camàlic a Marsella veia passar una dama jova de la noblesa que va despertar-li una fonda passió d'adolescent. Després va anar a Egipte i devingué milionari i al veure a Anne-Marie filla dels Marquesos d'Andeline, li sembla retrovar la noble dama de la seva adolescència i la vol per muller.

Al començar l'obra ja fa més d'un any que estan casats. Brachart és un dels reis de la finança i domina en els coses egipcies, societat que cotisa les seves accions de 100 francs nominals a 850. Els Marquesos seguit els seus concells, explotant les seves opinions han restaurat el vell patrimoni; el fill se limita a montar el seu presupost sobre la base de sabrejar el cunyat. Mes Anne-Marie que s'ha sentit humiliada i vençuda pel matrimoni ha avisat al seu marit que ni l'estima ni l'estimarà mai.

Gerome Le Govain, elegant i espatadit que havia estat a punt de casar-se amb Grace Rutherford, dama un xic passada i alegre però amb quatre milions de dot, explota fortament a la Borsa les confidències de Brachart i s'emancipa. De poc temps és l'amant d'Anne-Marie que vol satisfer així el seu sentiment d'aristocràcia resolta i per esperit de dissolució i d'aventura la porta de bella nit a un sopar al Café de Paris, amb gent alegre i grilles.

Brachart que aquell nit havia de sortir cap a Londres té fums de la cosa, resta a París i torna a mitja nit a casa, d'ont la esposa és absent. Pingeix que are va a Londres de debò i de l'Hotel Ritz estant planeja amb el seu apoderat Flach una baixa de 250 francs en la cotització dels coures egipcis. Reté a dinar a Le Govain per a

que no pugui cobrir-se i quan la debacle bursatíl ja s'ha produït desobreix el seu plan al rival arruïnat a qui està a punt d'escanyar en la lluita. Però no'l matarà: així pobre haurà de casar-se amb Grace a qui ell també va posseir en el Caire. Tu has hagut la meua i jo la teua. Estem iguals.

El fet ha produït indignació a París. Tothom es pensa que'l cop és a per a cobrir-se d'or amb les despulles agenes. Un banquer més fort que ell ha aturat la debacle i are tothom compra. Els enemics han sigut arruïnats, més ell també. Nou Samson s'ha vençut de l'injúria aousorant-se amb els que l'injurien. Els sogres regoneguen d'ell, però la seva esposa no'l deixarà. Segons ella seria doblar l'ignominia del casament per diners abandonar-lo are que és pobre. I quan sab que ell ha fet allò no més que per venjar l'afrent que ha rebut en l'amor d'ella el cor li fa dir que s'esforçarà per a estimar-lo.

Estegint un pensament de Pascal podríem dir nosaltres: No ho cercaries tant si ja no ho haguessis trovat.

Lucien Guitry va refermar-nos ahir en la primera impressió del dia avans. El joc del contrast fou portat a una notable perfecció en el tercer acte quan després de l'escena esgarriosa en que està a punt d'escanyar a Le Govain acaba sentant-se a taula a pendre café. En la llarga escena del telefon aldonar en el final del segon acte les primeres disposicions per a la seva venjança trova fosquedats de veu que mantingueren a l'auditori en un sust de misteri i de tragedia.

La seva dicció nítida, cadenciosa va arribar ahir a un grau de perfecció poques vegades superat en el teatre. I lo més extraordinari és que en un esforç tant complex per a donar una sensació d'art s'arribi a una naturalitat exquisida talment que un no hi trova a faltar ni de sobres la més lleu entonació o agradació de la veu; com se podia dir d'altre manera l'escena del darrer acte amb l'esposa que n'hi explica com ella ha estat l'illusió de la seva vida, essent com és nova encarnació d'aquella noble dama de que s'enamorà en la seva adolescència en la fuga d'una passió impossible?

Jo que havia trovat un xic forçada, massa visiblement volguda la alusió a l'història de Samson i Dalila quan vaig llegir l'obra de Bernstein, il·lusionat per la furia declamatoria de Lucien Guitry, la vaig passar com una exquisida exaltació de l'home fort que s'enamora i mou totes les potencies de la seva ànima per a commoure a la dona estimada.

No hi haurà un excés de sobrietat en la sortida del segon acte? Aquell home acaba d'entrar en el tador de la seva esposa esbotzant la porta i un sembla que espera veure'l en un estat d'agitació i de violència que no mes podria moderar-se a davant d'ella, perquè'l seu amor és el punt flac de l'armadura d'aquell lluitador que està en el ple domini de les seves facultats. I surt l'home de marbre, sense que en el desvallestament dels seus músculs s'hi noti un rastre de la passada exaltació.

Sigui com sigui, defecte de l'obra o de l'autor no se'l veu prou sofrir en aquell gegant. Quan diu en el tercer acte an el seu enemic: Aquesta nit mentres vos us divertieu jo he gemegat, he gemegat, en alta veu, tot sol, un vol d'ha haver-ne presenciat alguna cosa d'aquell foc parterier. Sembla que's deixa escolar-se perduda, una deu d'emoció tresbalsadores.

Arribo a la conclusió. Esperaré per una altra temporada a parlar dels demés actors. Madame Osborne ens ha presentat dos tipus exquisits de dona de mon atolondrada. Mademoiselle Jeanne Lion ha fet la filla artista i masculinista amb una gran discreció i l'esposa aristocrata humiliada per la fortuna del marit potser amb més passió que orgull.

Tot el conjunt és una bona mostra d'aquest art francès que s'ha format en una escola nacional de declamació, lo que li dona una bella unitat, una gràcia sino ingenua ben treballada. Mes no cal ser excessivament exigent que'ls col·laboradors de Lucien Guitry en la seva tournée actual no passen d'aquí.

Saludem al mestre que hem pogut admirar. I li diem: A reveure. O.

EL POBLE CATALÀ a Mèxic

(De nostre corresponent)

Acabem de rebre algunes cartes informatives de la tan tensa i perborbada República Mexicana. D'elles nos trostem lo següent:

«El país n'osté encara pacífic, i per temps n'hi ha per a que arribi l'hona en que, com en els bons temps del mai prou planat don Porfirio Díaz, siga possible viatjar sense perills per qualsevol indret de la República.

«No hi ha dubte que en Carranza ha fet molt acorralant a les hostes d'en Villa i en Zapata i dispersant-les després, al extrem de que ja no són de gran cuidat els grans faccions revolucionaries que dirigien. «Molta part d'elles s'és passada a l'exèrcit victoriós d'en Carranza o, creuant la frontera americana, han fugit als Estats Units, i solament queda una minoria que no per ésser més important deixa de ser-ho en un país extens i accidentat com és aquest. Tot i essent regonegut de «facto» el govern del general Carranza per la triple aliança del A B C i els E, U., no són més que símptomes de pau, encara, les derrotes dels generals Villa i Zapata, que han fet revivir el país amb l'esperansa d'un millorament definitiu prou.

«Però els símptomes de pau s'accontenten i esperem que a la terminació de la guerra europea entrará novament Mèxic en un mar de prosperitat més floridant que mai. La terra mexicana té filons inextinguibles d'aigua riquesa que pot redistribuir-se en menys temps que aquells darrers cinc anys de revolució i bandolerisme.

No sabem encara com se resoldrà la qüestió monetària. El govern del General Carranza, per medi del General González, va decretar a l'ocupar la capital mexicana que els bitlles nomenats «dos caritans» i «avaluado alto», emetits per en Villa i Zapata, eren ilegals i quedaven privats de circulació. La qüestió és pel·ligada i clarament se compren que no pot subsistir aital decret, el compliment definitiu del qual representaria una tan gran

perdua per al comerç i banca mexicans, que sens dubte seria causa d'incombrables queixes. Avui n'obstant no hi ha qui dongui cinc cèntims de bitllet carritansa per un peso de bitlles ilegals.

«El canvi ha millorat. Recordo que a darrers de juliol passat, quan estaven per tercera o quarta vegada a punt d'entrar les tropes carrantistes a la capital, creient-se imminent la retirada dels zapatistes que allavors dominaven Mèxic, el dollar i el duro espanyol varen adquirir una pujada tremenda, arribant a donar-se el peso mexicà per un equivalent de mig real, o siguin 40 pesos per duro. D'allavors ençà, poc a poc, li milloarà (ara oscilla entre 6 i 8 cèntims, o siguin 12 i 13 a 17 pesos per duro).

«Un rumor circula fa alguns dies: Se diu que els Estats Units estan acabant una emissió de paper moneda falsificable que portarà a cançons de l'any vinent, i aquest paper el canviaran pel paper circular, fixant-li un valor que no baixará totsegut de 15 cèntims or (75 cèntims), garantint pel govern l'anqui.

Així sigui, perquè ja no ens entenem per a conèixer els bitlles bons dels falsos, que en aquests darrers temps és veu que se n'han posat bastants milions en circulació. I pel salt notable en el tipu de canvi que això representaria...

«La vida (alimentació) no costa tan cara com 3 mesos ençà, però estem lluny d'haver arribat a preus assequibles per a que la gent treballadora i la classe mitja n'opaeixin fàcil.

«Que acabi aviat l'escandalosa guerra europea per que la pau del vell continent s'imposi també del tot en aquestes sotraguades terres mexicanes!

J. M.
Mèxic, 30 Novembre 1915.

NO PATEIXIN TOS

Preguin la renomada PASTA PEC ORAL del Dr. ANDRÉS U. És demulent, expectorant i calmant. A les primeres pastilles se sent una gran milloria i moltes vegades desapareix la tos a l'acabar la primera capsula. Demaneu-les en totes les farmàcies.

com a homes i al voler passar per ésser de diferència, casta, no s'han entremès a escoltar per no fer-se resó dels clams dels d'altre, que la majoria de les vegades són de justícia.

Alguns diuen que de política sols n'hi ha una: el que té, contra el que té. Jo soc un, que aquesta definició no l'he cregut mai per la raó de que els ideals que m'propagat hem merescut moltes vegades l'aplausa nostre, de les persones acaudalades i joves hem anat a la lluita amb uns ideals sinó els mateixos molt semblants en de nostre Patria, empro guiat per un mateix amor a la nostra vila i en contra d'una gent que encara no ha forat, el menys hi aquava.

D'aquesta manera sab tothom que n'quens l'encairen a la brega política en contra d'un altre conglomerat que és uns essent catalans se beaven de Catalunya; els altres se donen l'erronietat, reputant i radicals, hi feien acte de presència en cas tota quells actes que s'endia entre a l'època catòlica. En fi: anaven en contra d'una gent que no tenia amor patri, sense ideals i sense escrúpols; (és una remora per al nostre poble; així ho significa al seu pas per la vila).

Més d'això de que us parlo ara fa 8 anys. Durant tot aquest temps ha canviat molt tot, mercès a l'holrada administrativa que s'ha vingut portant fins a dir-hi enfront nostre, cansats d'anar d'un fracàs darrera l'altre, han quedat desobestats, sense directores.

Més si, bé és veritat que amb aquests 8 anys han canviat moltes coses, no menys veritat és també el canvi de procediments dels nostres directores.

Avant la política la feiem a la llum del sol; els matins a la plaça pública i els adorns eren presos amb la equidistància de la majoria dels electors.

Ara no és així: els matins els hem suprimit per que ara ja no hi ha necessitat d'explicar al poble lo que's fa i es pensa realitzar.

Els acords que avui se premen amb benaplacit de la majoria, ara per salvar-se feliça, se prenen a despatxos de la mateixa.

La política ja no és el poble qui la dirigeix; aquells amb democràcia que's despenja dels nostres actes se veu qu'és perjudicial a algú que feia anys vivia en el caos, i aquest algú omnipotent s'ha imposat en els seus subdits i per mediació dels que fins avui havien regit els nostres directores ens hem entret de que ara Morins de Rei conta amb un dictador.

D'aquesta dictadura que ja patim hem recollit el primer fruit, que a jutjar per aquest me sembla molta la feina a fer per exterminar-lo.

Ara resulta que junts amb el Centre Català i la Comissió Permanent d'acció política, també hi havien regidors que no'n saben res de fer les eleccions per l'article 29; després, als electors, (excepte d'aquell que li feren dimirir any, entrà la presidència i avui encara blasona d'ésser el president del Comité Comarcal, res no saben tampoc; lo mateix del Centre Tradicionalista i d'altres individus (1 o 2) de la Junta Municipal que les seves ocupacions no'ls permeten anar-hi; absolutament ningú nos preva lo més mínim, excepció feta de la plana major de la vila; aquesta plana major mestresosa que existeix i que sols actua quan s'ha d'imposar amb algun acord pres per majoria i que aquest no satisfaci les seves ambicions.

De sobres veieu la nostra ingenuitat en tots els actes ja siguin polítics o bé particulars. Crec que us ha vagat sobradament sapiguer quins són els nostres ideals. La nostra homogeneïtat política, avui com sempre, està intacta del tot que se sol arrellenar a les corporacions.

En resum: hem passat 8 anys lluitant junts, treballant per Catalunya i a la vegada per a conquerir la direcció de tota la vila. Fa alguns anys que la nostra comunitat política (localment parlant), dirigix els

desins d'aquesta vila; empro fa els mateixos anys, que hem oblidat aquells campanyes polítiques de tanta intransigència que han merescut l'aplaudem: de tothom i ara no podem permetre que oblidem també lo que per nosaltres, després d'ésser lo més essencial era lo que justificava al anar junts a la lluita.

Hem arribat allà on som, emercès a la propaganda dels ideals democràtics que sempre hem sustentat, que s'aguem sustentant i que tingueu ben entès, que excepció de causes transitories com les que existien al anar junts a la lluita 8 anys enrra, aquest és l'únic punt de contacte que'ns lligava estretament: l'amor a Catalunya, la prosperitat del nostre poble, i la democràticació dels ideals.

Llògic és, doncs, ara, per nosaltres que ens inspirem i propaguem les mateixes doctrines, no estiguem conformes amb aquesta nova orientació, que després de tenni a desfer tot lo guanyat en aquests 8 anys de lluita consecutiva es un escamot en els nostres ideals que amb tanta fermesa hem defensat sempre i una injustícia comesa el volgut mcompany Amar que tant ha fet, que vosaltres particularment tenia d'agrar-li.

LA GUERRA

(PER TELEFON)

D'Espanya

Nota de l'Embaixada anglesa

MADRID, 9

Comunicat del Foring-Office:

La «Hamburger Nachrichten», en son número del 13 de desembre, conté un article, en el qual es tracta d'operacions turques d'escassa importància a la Arabia sud-oest en forma tal, que els fets estan completament desvirtuats.

Diu que seriosos topades entré turcs i anglesos tingueren lloc en febrer i març de 1915, essent derrotats els segons, i que després d'ellargia i valenta lluita, que començà en juliol, els turcs s'apoderaren a finals de setembre de Lahéj, plaça fortificada pels anglesos; que a n'axò seguí un alçament a Aden, i a conseqüència d'aquest, la retirada, del general Towns hends a Kut-el-Amara. Acomençaments de desembre els turcs efectuaren nous avenços a Aden.

El fet són com segueixen. Ni tropes angleses ni índies han estat estacionades a l'interior del protectorat d'Aden desd e 1907, i quan forces barrejades d'arabs i turcs creuaren la frontera a començaments de febrer de l'any passat, fou decidit en consonància, amb la política anterior no tenir cap contacte amb les de l'interior.

Ni tropes britàniques ni índies, han entrat en contacte amb l'enemic fins a començaments de juliol, quan l'avantguarda d'una petita força que s'enviava per auxiliar el Soldà de Lahéj, fou atacada pels turcs a l'esmentat punt.

Lahéj no es plaça fortificada i nosaltres no havíem aixecat cap defensa en ella.

Els turcs avensaren allavors a Skeik-Othman, d'on foren llensats, després de sofrir nombroses baixes, el 21 d'ejulio.

Des d'aquesta data estem en possessió de Skeik-Othman i no hi ha hagut cap intent d'atacar-la ni en cap banda de les defenses de Aden.

Les operacions en tot el protectorat

des del més d'Agost han estat poques, reduint-se a insignificants escaramuces. No hi ha hagut cap aixecament a Aden ni els turcs han intentat realitzar avenços en aquests últims mesos.

Conferencia

MADRID, 9

En l'Academia de Jurisprudencia ha tingut lloc aquesta nit l'anunciada conferencia delsenyor Bergamín sobre el tema «Influencia de la guerra actual en el desenrollu polític».

L'importació d'agulles

MADRID, 9

El diputat per Mataró senyor Padrós, h'aconferenciat extensament amb el ministre d'Estat sobre l'importació de les agulles alemanyes indispensables per a la industria dels genres de punt.

El senyor Villanueva li ha demostrat que segueix ocupant-se amb preferència de tan important qüestió a f'ide que les reclamacions formulades des de primer de desembre es resolgün aviat favorablement com les de mesos anteriors.

Li ha participat el senyor Villanueva que té esperances de conseguir el trafec, no sols per la via d'Holanda, sinó per Suïssa i Italia; que a Suïssa s'ha establert una fabrica de les dites agulles i que sembla en funcionarà també una aviat a Espanya.

El senyor Padrós ha conferenciat també amb els senyors Salvador i Zorita sobre mportants obres públiques de Mataró, quedant complacudíssim de les impressions rebudes.

De l'estranger

La situació general

A FRANÇA I BELGICA

COMUNICAT OFICIAL FRANCES

DE LES ONZE D'ANIT

PARIS, 9

Comunicat oficial francès de les onze de la nit.

«La nostra artilleria ha bombardejat eficaçment les fortes defenses enemigues en diferents punts del front. Al S. d'Arras ha estat destruïda una cúpula acurçada. Al N. de l'Aisne hem causat desperfectes a les trinxeres alemanyes prop de Berry-au-Bac i a la Cota 105. En aquesta darrera regió el nostre tir ha provocat dues fortes explosions. A l'E. de Saint-Mihiel hem demolit dos blockaus.

A l'Hartmannswillerkopf, la nit passada, l'enemic, després de un violent bombardeig, ha dirigit un atac contra les nostres posicions de Rehelsen i l'Hirzstein. L'enemic no ha pogut posar el peu més que en un element de trinxera, d'on s'ha tret aquest matí per un cot... Han quedat en el nostre poder alguns presoners i una ametralladora.

Exercit d'Orient.—No hi ha hagut cap canvi al nostre front. Còs expedicionari als Dardanelos.

La nostra artilleria pesada ha bombardejat les bateries turques de la costa d'Asia.

Un atac d'infanteria dirigit contra les nostres trinxeres ha estat ràpidament rebutjat.

COMUNICAT OFICIAL FRANCES

DE LES TRES DE LA TARDE

PARIS, 9

Comunicat oficial francès de les tres de la tarde:

A l'Artois, durant la nit les nostres bateries han disparat sobre les trinxeres alemanyes a l'Oest de Blairville.

A la Champagne hem bombardejat les posicions enemigues al Sud-oest del sortint de Mesnil, on s'havien senyalat moviments de tropes.

A RUSSIA

COMUNICAT OFICIAL RUS

PETROGRAD, 9

«A la regió de Riga pels voltants de la carretera de Mitaw els alemanys emplenaren gasos asfixiants.

Considerables forces enemigues contratacaren a la regió de Czartorysk, fent-nos evaguar aquest punt, però immediatament foren desallotjades d'allà, fent nosaltres presoners a varis oficials i soldats i ens apoderarem d'algunes ametralladores.

Al Caucas, junt al llac d'Unzia, un grup de kurds intentaren passar a la vora dreta del Igega, essent continguts.

A Persia, s'entaulà una colisió als voltants d'Amadan entre un contingent i insurrectes perses.

A ITALIA

COMUNICAT OFICIAL ITALIA

ROMA, 9

El comunicat diu, que els canons de gròs calibre impedirén que's austriacs tornessin a construir les seves trinxeres a Malborghetto.

A Plava hi hagué dos d'artilleria. Els austriacs efectuaren alguns raids aèris sobre l'Isonzo.

L'enemic atacà infructuosament, varis punts del Col di Lana.

Vaga revolucionaria

NOVA YORK, 9

A l'Estat de Ohio han ocorregut greus desordres amb motiu de la vaga dels obrers de les fabricues d'acer d'East Youngs town.

Els vaguistes han fet volar algunes habitacions, entregant-se al saqueig i cometent altres excessos.

S'han practicat moltes detencions. La policia ha fet saltar un pont amb l'objecte d'isolar els amotinats.

S'han enviat forces de l'exercit.

Congrés hel·lènic

PARIS, 9.

Avui s'ha celebrat a París la primera sessió del Congrés hel·lènic, convocat amb l'objecte de tractar dels mitjans més adequats per a salvaguardar en les circumstancies actuals els interessos de l'hel·lénisme.

El Congrés ha elegit president al senyor Triantaphyllides.

Els delegats presents ostentén la representació de totes les colònies grégues a l'estranger.

Després de la lectura del «rapport» del Comitè d'organitzador, el delegat de la colònia grega de Ginebra senyor Rajakadi, ha pronunciat un discurs fent vots per que el Congrés aixequi la seva veu per a protestar i combatre la política anticonstitucional del Govern d'Atenas.

El Congrés continuarà i es clausurarà demà.

ESPANYA

(De 9 matí a 12 nit)

El problema de les subsistències

Miting i manifestació

MADRID, 9.

En el Frontó Ben-Jai s'ha celebrat un miting de les federacions grénies amb assistència d'unes 2.000 persones.

En el lloc se deixava sentir un fré fortíssim. Aparegueren cartés de baix els acaparadors i altres per l'estil.

Presidí l'acte don Just Moral. Se rebéren adhesions de València, Barcelona, Tarragona, Córdoba i altres moltes poblacions. Parà el secretari de la Federación protestant del preu a que's vénen les subsistències, censurant al ministre d'Hisenda pels seves disposicions referents a l'exportació i afirmant que la puja del preu del sucre està amparada per polítics.

El President de la Defensa Mercantil parlà després negant quel començ tingué la culpa de l'encariment dels articles de primera necessitat.

Abogà perquè s'esabléssin una llei reguladora del preu del plogier de locals.

Aconsellà que s'unexi el poble per a lluitar-se de la tirania asquerosa dels polítics.

El senyor López Cobos pronuncià un llarg discurs, analitzant la puja del preu de les subsistències.

Digué que lo que ocorre amb el preu del sucre es vergonyós.

Atacà al ministre d'Hisenda i se's disposaren relatives a l'exportació. Va dir que no deu consentir-se la sortida d'un sol sac de cap article.

El senyor Garrón s'ocupà de l'assamblea arroçera celebrada recentment a València que afirma fou amanyada per uns quants polítics i massovers reclusos.

Atacà a les empreses navieres per haver aumetat injustificadament el preu dels nolis.

Aconsellà crear grans nuclis socials que s'imposin al Govern.

El president resumí els discursos i després s'aprobaren les següents conclusions:

Demandar al Govern una llei reguladora dels contractes d'arrendament de locals.

Que's dictin disposicions prohibint l'exportació d'alcohol i vins comuns.

Que's prohibeixi l'exportació de primers matèries per a l'industria, d'articles de menjar i dels sucres.

Que's prohibeixi el degollament de bestiar menor d'un any.

Que's declari servei públic el sumastre de llum i aigua a les poblacions.

Que am el impost d'inquinat: signin equiparats els fondistes i similars.

Que's prohibeixi l'exportació de cloruro de calç.

Que's prohibeixi la venda ambulant d'articles de menjar i beure a les poblacions importants.

Que's nomenen inspectors que p'següixin el frau i la venda clandestina d'articles sornesos a impostos de l'Estat.

Com les autoritats havien prohibit que a la sortida del miting se celebrés cap manifestació, fou designada una comissió que marxà a entregar les conclusions a la Presidencia del Consell d' ministres.

S'havien adoptat algunes precaucions que resultaren inútils.

VALENCIA, 9

A les onze del matí s'ha organitzat als jardins de la plaça de San Francisco una nodrida manifestació d'obriers per a protestar del encariment de les subsistències i felicitar al senyor Urzáiz per les mides adoptades per a evitar la crisi.

Pacificament encara que alguna vegada se sentiren visques i moris els manifestants han recorregut els principals carrers de la capital, dirigint-se al Govern civil, on una comissió entregà les peticions al governador.

Aquest, felicità als obrers per la seva actitud digna i els hi pregà que's disolguessin com així ho feren sense que's registrés cap nota desagradable.

Amb motiu de la manifestació els autotats adoptaren les degudes precaucions. A la plaça d'Emili Castelar, un tinent de la benemerita que menava una secció allí apostada, tingué la desgracia de caure produint-se commocions d'alguna greujetat als braços.

El encasillat

MADRID, 9.

Als cicles polítics s'assegura que ja està terminat l'encasillat per a les pròximes eleccions generals.

Segons rumors, sembla quel comte de Romanones ha entropessat amb grans dificultats per les exigències dels prietistes, melquidistes, dapistes i mauristes.

S'assegura, que contra lo que's cregué afirmant quel comte esportaria a les Cortes una majoria nombrosa i abrumadora que pogués en un moment determinat, salvar al Govern de qualsevol contingència, la majoria que tingui el partit liberal serà bastant exiua.

De Governació

MADRID, 9.

El subsecretari de Governació don Martín osales ens ha dit que demà començaran a funcionar grans menjadors de caritat, on se repartiran 750 racions.

A l'asil de camí baix de Sant Isidre se distribuïràn 500 menjars de 12 a 2 i a l'asil del passeig del General Martínez Campos, 250, de 5 a 6 de la tarde.

Darrera hora

De Barcelona

El miting dels metal·lúrgics a la Casa del Poble

Anit tingué lloc a la Casa del Poble el miting de obrers metal·lúrgics a l'objecte de determinar l'actitut que devien adoptar tots els diferents oficis que abarquen el ram metal·lúrgic. El focal estava abarrotat de públic.

Com que aquests oficis s'havien reunit i acordat ja la vaga, aquest miting no té més que una conclusió.

Presidí l'obrer Antoni Costa, parlant companys de diferents oficis del ram.

Resum fets discursos el president, censurant les declaracions del governador. Al preguntar als concorrents si estaven disposats anar a la vaga avui contestàren amb un sí unànim.

El miting acabà amb un visca la vaga.

Imp. d'EL POBLE: CATALA, Est. 16.

fet. Mes vosaltres aquí sou des de ont heu vingut o cap aont us dirigiu?

Enees suspirant i treient la veu del fons del cor, contesta: «Oh deessa, si t'esplicava des de son començament la llarga historia de nostres infortunis i te dignaves escoltar-la, la nit sepoltaria en l'ocàs la llum del dia abans que jo acabés. Som de la antiga Troia (si es cas quel nom de Troia ha arribat a vostra noticia). Des d'allí la tempesta ens ha llençat per tots els mars fins que casualment ens ha dut a les platges de Libia. Jo soc Enees, temerós dels deus, i porto en mes naus els penates que pogui arreballar de poder dels enemics: el meu nom és conegut en el cel. Me dirigeixo a Italia, la terra dels meus pares, fills del mateix Júpiter. Vaig fer-me a la vela amb vint naus frígies, seguint mon destí pel camí que va senyalar-me la meua mare, i ara amb prou feines si m'en resten set salvades de les tempestes i les ones. Jo mateix, desconegut i necessitat, vago per llocs deserts de Libia, foragit d'Europa i d'Asia».

Venus, desficiosa, no pot sofrir més aque's plans i interromp aquells accents «lastimosos dient: «Qualsevol que sies, me sembla que no respirés l'alt vital sens especial favor dels deus puig que has arribat a Cartago. Segueix ton camí i presentat en el palau de la reina. Jo t'annuncio que trobaràs als teus companys i també ses naus, portades a lloc segur per un canvi dels vents. Pots ben creure-ho, si és cas

nes, armades d'escuts amb forma de llunes, i es mou furiosa en mig d'elles atrevint-se a atacar als guerrers.

Mentres Enees examina atentament aquelles pintures que l'admirna, la hermosa reina Didó enlra al temple acompanyada d'un apinyat estol de joves. Com Diana quan guia sos chors per les vores de l'Eurota o en les collades del Cynto; mil i mil Oréades la segueixen arreu; ella amb el buirac a l'espatlla sobressurt entre totes, mentres Latona, sa mare, s'ubriaga de goig interiorment: així era Didó, així s'acondula, joiosa, animant als seus a construir son nascent imperi.

S'assentà en elevat trono, a la entrada del santuari de Junó, desotla la volta del temple i en mig de sa guardia: allí donava lleis: feia justícia i distribuía les feines en parts o bé les donava per sort.

De sobte Enees veu en mig d'un gran concurs a Anteu, Sergest, al fort Cl ant i altres frígies a quins la tenebrosa tempesta havia dispersat per la mar i llençat a altres platges. Restà meravellat com també Acates. Dubtosos entre la alegría i el temor, frissaven per anar a abraçar-los, però un dubte crudel torbà sos ànims. Dissimulen i, protegits pel núvol, observen quina ha sigut la sort dels companys; aon tenen les naus; per a que han vingut, etc.; puix eren els principals de cada nau i demanaven aculliment dirigint-se al temple entre clamors. Quan van haver entrat i obtingut per-

tre a Aquiles amb son plomall gentil, qui vola en son carro perseguint als teucres. No gaire lluny veu les blanques tendes de Ressus qui, sorprès en sa primera són, es morí pel sanguinari Diomedes que li prengué els fogosos cavalls abans que tassetin l'herba de Troia i beguessin l'aigua del Xantus. En altre lloc veu a Troilus, qui reptà a l'indomable Aquiles. Ara, inferme el desgraciat jove, és arroçat pels seus propis cavalls, penja son cos fora del carro, els cabells i el cap toquen a terra i la llança que du clavada obre un solc en l'arena mentres ses mans aguanten encara les riendes. Mentrestant les matrones troianes, amb la cabellera estesa, ferint-se'l pit amb les mans i pregat tristament, s'encaminaven al temple de la implacable Pal·las i li oferien un riquissim mantó; però la deessa girava el cap i clavava sos ulls a terra! Veu també a Aquiles com després d'arroçegar tres vegades el cadavre d'Hector pel voltant de les muralles d'Ilió, se'l venia a pes d'or. Arranca de son cor tristos sospirs al veure aquella espoliació, aquell carro, el cos de l'amí i al mateix Priam que allargava ses mans desarmades per a rebre'l cos de son fill. També és veu a si mateix combatint barrejat entre's capitans grecs. Veu les tropes orientals i els esquadrans del negre Memnó, la fogosa Pentesiilea amb els pits descoberts i sostinguts només per sota amb una cinta d'or: porta el seu esquadró d'amas-

que's meus pares no m'ensenyaren en va la ciencia dels auguris. Mira aquests sis parells de cigues que unz àliga persguia entre's núvols: ara ben plegats i busquen o ja l'han escullit, un lloc per a descansar. Així com ells formen un cercle i xielen i baten ses ales per haver-se lliurat del perill, també tes naus i companys o ja han arribat o hi entren a vela estesa. Ves i dirigeix ton pas aont porta aquest camí. Digué i al punt de girar-se brillà en son cap un cercle de llum, sos cabells exhalaren la celestial fragancia de la ambrosia, deixà anar fins als peus els plects de sa vesta i amb son pas magestuós va denotar sa qualitat divina. Quan Enees reconegué a sa mare exclamà: «Per que t'ú, crudel també, enganyes tantes vegades al teu fill amb falses aparicions? Perqué no'm deixes tocar ta mà, sentir ta propie veu i conversar veritabament amb tu?» Tals queixes li dirigia mentres va caminant vers la ciutat, acompanyat d'Acates. Venus els circonda de un espès ambient estenent entorn una capa de boira per a que ningú els pogués veure ni els aturés en llur marxa o els demanés el motiu del llur camí. Ella s'encamina a la sublim Pafos i tota jolosa tornà a son trono i a son temple ont cent altars fumegen continuament amb encens de Saba i exhalen suavitatissima fragancia amb les fresques roses que's adornen. Ells entrent següen el camí emprés i pugén a un turonet que domina la ciutat,

Camiseria - Corbateria

ELASTICS
LLIGACAMES
MOCADORS
BISUTERIA
GENRES
de PONT
i NOVELTATS

Carrer Boqueria, num. 38. - Barcelona

CLÍNICA

VIES URINARIES

DEI

Dr. Gallego

MALALTIES SECRETES

Cura ràpida i garantida amb els nostres especials i exclusius tractaments
BLENNORRAGIA. Tractament obert en tres dies.
SIFILIS. Nou mètode de curació.
IMPOTENCIA. Resultat sorprenent des del primer dia.
Especials tractaments per als forasters i curar-se sol. S'envia a fora el tractament.

Consultes per correu. - Comte de l'Assalt, 18

Agendas Bailly-Baillière para 1916

Agenda de Butete

CONTIENE

Diario en blanco para anotaciones de ingresos y gastos, con importantes datos, muy necesarios en oficinas de Bancos, Comercio, particulares, etc.

Cuatro ediciones económicas.

Madrid: 1, 1,50, 2 y 3 pesetas.

Provincias, 0,50 más.

Cuatro ediciones completas.

Madrid: 2, 2,50, 3 y 4 pesetas.

Provincias, 0,50 más.

MEMORANDUM DE LA

Cuenta diaria

CONTIENE Secciones especiales para anotar visitas, recibos, facturas, etc., y cuando se necesita para llevar ordenados y sin temor a que se olviden los múltiples asuntos en que se desarrolla la vida moderna.

Cuatro ediciones económicas.

Madrid: 1, 1,50, 2 y 3 pesetas.

Provincias, 0,50 más.

Cuatro ediciones completas.

Madrid: 2, 2,50, 3 y 4 pesetas.

Provincias, 0,50 más.

Agenda Cuinaria

LIBRO DE LA COCINA

que contiene 365 recetas y más de 700 recetas. Explicación de los guisos en los meses de cada uno.

En Madrid, 2 pesetas.

En Provincias, 0,50 más.

En Provincias, 0,50 más.

En Provincias, 0,50 más.

En Provincias, 0,50 más.

En Provincias, 0,50 más.

Agenda de Bolsillo

PARA

Particulares. Precioso libro de notas, dividido por días, con interesantes datos sobre Correos, Telégrafos, Carreteras, etc.

En Madrid, 2 pesetas.

En Provincias, 0,50 más.

En Provincias, 0,50 más.

En Provincias, 0,50 más.

En Provincias, 0,50 más.

En Provincias, 0,50 más.

AGENDA

médico-quirúrgica

de bolsillo. Memoriales terapéuticos, Formularios modernos y diario de visita.

CONTIENE

Diario en blanco para las anotaciones particulares.

Hoja para los tratados del pulso y temperatura.

Memorandum de terapéutica médica-quirúrgica y obstétrica.

Formularios modernos y contrasignos.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

Señales útiles de médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc.

CICLES

SANROMA

Els més sòlids i lleugers

Teléfono 1443

Balmes 62

BARCELONA

PIANOS | HARMONIUMS

de lloguer, des de 8 fins a 15 pesetes al mes

Aparells parlants

discs i rotllos autògrafs

COMPRA, CANTVI I PLOGUER

NEW-PHONO-Ample, 35, Barcelona

isucursal Plaça Trilla, núm. 4, Gràcia

DINER en 2.ª hipoteca, udeuina, per

carutages i tota garantia que convinga

Rambles Santa Mònica, 4, entresol.

DINER en 1.ª hipoteca i sobre vides

desde 1/3 per 100 anyal, en les

tres, propietats, industrials i comercials,

des de 1/12 per 100 al mes.

LA MUJER EN SU CASA

REVISTA MENSUAL DE

LABORES

ECONOMÍA DOMÉSTICA Y MODAS

ES ÚNICA Y EXCLUSIVA EN ESPAÑA

Declarada útil

para que pueda servir de texto en la enseñanza

por R. O. de 16 de Febrero de 1905.

PÍDANSE PROSPECTOS

A LA CASA EDITORIAL BAILLY-BAILLIÈRE

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Rúez de Balboa, núm. 31. - MADRID

Unión Empresarios de Pompas Fúnebres, S. A.

Servei Municipalitzat

En virtut d'haver comensat amb l'èxita 8 del passat juliol, el nou règim municipal relacionat amb els serveis de pompes fúnebres, aquesta Empresa posa en coneixement del públic que essent la concessionaria del Excm. Ajuntament per a la prestació de dits serveis, ha establert la seva Central, oficines, sucursals i estafetes en els següents punts:

Central, oficines, fàbrica i tallers, carrer Camp Sagrat, núm. 24, telefon, 2691

DISTRICTE 1.ª SUCURSAL, SANTA BÁRBARA, 13
" 1.ª ESTAFETA, WAD-RAS, 236.
" 2.ª SUCURSAL, ALTA SANT PERE, 78
" 3.ª " PALLA, 8
" 4.ª LAURIA, 49

TELEFON 1895
" 8238
" 1767
" 949
" 2643

DISTRICTE 5.ª SU URSAL SANT PAU, 72
" 6.ª ARIBAU, 17
" 7.ª CANONGE PIBERNAT
" 7.ª ESTAFETA, BLAY, 56
" 8.^a SUCURSAL TORRENT DE L'OLL, 133

TELEFON 1917
" 2490
" 6104
" 3400
" 7757

DISTRICTE 8.ª ESTAFETA, SARAGOÇA, 119 BIS
" 9.ª SUCURSAL, SANT ANDREU, 201
" 9.ª ESTAFETA, MAJOR, 27 (HORTA)
" 10.ª SUCURSAL, CLOT, 59

TELEFON 7809
" 8265
" 8099
" 8234

En tots els prerelacionats locals, serà el servei permanent, tenint de dirigir-se a qualsevol d'ells, si guí personal o telefonicament els avisos de defuncions, per a l'immediata prestació del servei. Al mateix temps prega la Empresa concessionaria, se dirigeixi a les oficines qualsevol reclamació a que pugui donar lloc la implantació i desenrotllol del nou règim municipal establert, puix així serà deguda i immediatament atesa i subsanada qualsevol deficiència. — NOTA: 1.ª Tot ciutadà de dret mitjançant certificat de pobresa estés pel senyor alcalde de barri, a un enterrament dels anomenats Beneficència Municipal, completament de franc. — 2.ª Així mateix pot optar per un enterrament dels anomenats econòmics, compost de ataud blanc o negre, coche fúnebre, despatxos parroquia, jutjat, verificació i una berlina de quatre asientos de acompanyament, per la quantitat total de 20 pessetes els pàrvuls i 25 pessetes els adults.

— 20 —

— 21 —

— 24 —

— 17 —

des de ont s'oviren al davant llurs fortalises. Enees contempla la suntuositat de lo que poc abans eren barriques; admira les portes de la ciutat, el moviment, els carrers empedrats. Tot Cartago es mou amb ardidat; aquests alen els murs i fortalises, altres porten pedres a força de braços, aquests trien lloc per als edificis, aquells els senyalen amb solcs. Nomenen magistrats i tribunals i formen el respectable Senat. Aquí cavon lo que ha d'esser port, allí emplaçon els fonaments dels teatres i alçen grans columnes de pedra, adorn de futures escenes. Semblen abelles quan, arribada la primavera, corren pels florits i assolellats camps i treuen els aixams novells, o quan fabriquen la mel transparent i omplen llurs celdes amb el dolçissim nèctar, o be surten a rebre la càrrega de les que arriben, o s'ajunten totes per a allunyar de l'arna als abellots mandrosos. Bull la feina, i aquella mel ho embalsama tot amb olor de fàrigola. «Oh, sortosels qui velleu alçar-se els murs de vostra ciutat!» exclama Enees extenent la vista per aquelles obres. I, protegit pel núvol se n'entra pel mig de la gent i no és vist per ningú, cosa admirable.

Hi hagué al mig de lo que ara és ciutat un bosc d'ombra agradósissim. Dintre d'aquell bosc hi havia unes pedres de grans treballs pels mars i ont cavant, trobaren el cap d'un roserí cavall, auguri que's donà la real Junó indicant-los que aquella nació se-

ria en tot temps il·lustrada en la guerra i fèrtil en fruits. En aquell lloc alçava la sidonia Dido un gran temple a Junó, sobe per llurs riqueses i per la presència de la deessa. A l'extrem de la grada ja s'hi alçen els dintells de bronze, les vigues són adornades del mateix metall i el pollaquerat cruix amb les portes de ferro.

Un espectacle que se li ofert a la vista en aquell lloc mitiga per primera vegada la inquietut de Enees qui per primera volta s'atreveix a esperar consol per a sos treballs i confiar en millor fortuna. Mentres examina el temple tot esperant a la reina, i mentres admira la fortuna d'aquella ciutat, compara els primers d'uns treballs amb altres, veu unes pintures que representaven per son ordre els combats i successos de Troia que ja la fama havia divulgat per tot el món. Veu als Atrides, a Priam i a Aquiles que tau crudel fou per ambdós. S'atura i diu plorant: «Quin lloc, Acates, o quina nació hi haurà ont no hagin arribat nostres desgracies? Mira aquí a Priam: aquí hi ha lloanca per a sa virtut; encara hi ha cors sensibles i llàgrimes per a les desgracies. Allunya el temor puig aquesta fama ens ha de donar alguna ajuda.» Així parla i recrea l'ànim amb aquelles vanes pintures, tot sospirant i mentres corre per son rostre un riu de llàgrimes, en una part veu com els grecs, que guerrejaven al voltant de la ciutat, furen acossats per el jovent troià: en al-

ms per a enraonar davant del poble començà lliure, quier el més vell dient amb serenitat: Oh reina, a qui Júpiter concedí fundar una nova ciutat i retenir amb ses lles a una gent tan brava: els infortunats troians, joquina avui dels vents